

[Justitsministeren]

Jeg vil så også sige, at med den grundighed, hvormed sagerne behandles herhjemme, den grundighed, som nævnet udviser i forbindelse med behandlingen af sagerne, er jeg sikker på, at alle aspekter, herunder også den konkrete aftale, bliver meget nøje vurderet i hver enkelt sag.

Ole Espersen (S):

Jeg kan også godt forstå, at ministeren ikke bryder sig om at udtale sig om noget, der alene måtte være Flygtningenævnets kompetenceområde, men det er jo sådan efter udlændingeloven, at såvel direktoratet som ministeren i nogle situationer, hvor Flygtningenævnets kompetence ikke kommer til at spille ind, skal træffe afgørelse om, hvorvidt et land er et sikkert land. Det fremgår f.eks. af § 48 i udlændingeloven, og dér kan man altså ikke henvise til, at det må nævnet afgøre. Dér er det ministeren og direktoratet, der skal træffe afgørelsen.

Derfor kunne spørgsmålet formuleres sådan, at man spurgte, om ministeren i den situation ville finde, at Libanon var egnet som første asylsland.

Justitsministeren (Engell):

Jeg tror ikke, jeg kan komme det meget nærmere i min besvarelse. Hvis der var tale om en aftale, der var ukendt, og som kunne spille en væsentlig rolle, kunne det have betydning, men aftalen er altså ikke ukendt.

Og for så vidt angår hr. Ole Espersens spørgsmål sker selve den asylretlige prøvelse jo i Flygtningenævnet og som sagt med al den grundighed, som også må forudsættes efter loven.

Ole Espersen (S):

Nu er der jo tale om afvisningssituationer i § 48. Det vil sige, at det slet ikke er noget, der kommer fra Flygtningenævnet, og så er det altså ministeriets opgave at tage stilling til, om et land er egnet til at være første asylsland. Derfor kan en henvisning til Flygtningenævnets kompetence altså ikke være noget afgørende for svaret.

Justitsministeren (Engell):

Nej, men jeg kan måske svare på den måde, at hvis vi ser på en række af nævnets afgørelser, har man jo i konkrete sager bedømt Liba-

non som et sikkert første asylsland og i andre situationer ikke, hvilket jo også kommer til udtryk i det antal opholdstilladelser, som rent faktisk er givet i Danmark.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 208

7) Til *justitsministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvor i udlændingelovens §§ 56 og 53 mener ministeren at man finder lovgrundlag for at behandle sagerne fra de palæstinensiske asylansøgere i Blågårds Kirke ved skriftlig votering?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til ministerens løfte om en nærmere redegørelse i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 173.

Pelle Voigt (SF):

Spørgsmålet er stillet på baggrund af ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 173 sidste onsdag her i Folketingets spørgetid, hvor ministeren gjorde opmærksom på, at en række af de sager, der vedrører de palæstinensiske asylansøgere i Blågårds Kirke, vil blive afgjort ved skriftlig votering.

I den forbindelse nævnte ministeren, at det skete på baggrund af § 56 og § 53 i udlændingeloven, og jeg forsøgte ved den lejlighed at få ministeren til at forklare, hvad det egentlig er for konkrete punkter i disse to paragraffer, man henviser til, når man anvender denne fremgangsmåde. Det lykkedes ikke sidste onsdag, men ministeren vil gerne komme med en nøjere redegørelse. Den kunne jeg godt tænke mig at vi fik nu.

Justitsministeren (Engell):

Jamen det vil jeg meget gerne bidrage til inden for de rammer, som spørgetiden nu engang tidsmæssigt giver mulighed for.

Som jeg nævnte sidste onsdag, er lovgrundlaget for Flygtningenævnets behandling af de pågældende sager udlændingelovens § 56, hvorefter udlændingen har ret til mundtligt at forelægge sin sag for nævnet, mens det er nævnet selv, der bestemmer, om den øvrige be-